

Şehit Şehit Babulmia

Doğum tarihi:	2 Ekim, 1978
Şehadet tarihi:	18 Temmuz, 2024
Bölge:	Dhaka
İlçe:	বরগুনা

Kısa Biyografi

Meslek: İşçi, Kum Kaldırma İşçisi
Şehit Edildiği Yer: Dakka Tıp Fakültesi Hastanesi

Şehitlik Olayı ve Detayları

Acı dolu bir mücadele hayatı

Şehit Profili

Şehit Babul Miah, 2 Ekim 1978'de Salebarguna bölgesindeki Taltoli Thana'da yaşayan Zakir Tabuk Para'da fakir bir ailede doğdu. Babası Mohammad Kanchan Alio ve annesi Hima Begum'du. Sekiz kardeşin altıncısıydı. Yaşadıkları bölgede kendilerine ait bir toprakları yoktu. Babası uzun yaşamadı. O dönemde ailenin sorumluluğu ona kalmıştı. İki küçük kardeşini tek başına büyüttü. Kız kardeşiyle iyi bir evlilik yaptı. Kendi iki çocuğu var. Geçimini kum işçisi olarak sağlıyordu. Günlük yevmiyeli işçiydi, ailenin tek geçim kaynağıydı.

Böyle bir şehidi düşündüğümde, asla unutamayacağım bir sahne geliyor aklıma. 2024 Temmuz Hareketi'nin şehidi, çoğumuzun bilmediği ama hayatı sonsuza dek kalbimizde yaşayacak olan bir insan. Yoksul bir evin tek geçim kaynağı olarak her gün ailesinin yükünü sırtlayan sıradan bir adamdı. Bacağı kırılmıştı; bu hayatında büyük bir engel olabilirdi ama o hiç acı çekmeden çalıştı ve ailesine baktı. Karısı ve çocukları hayatının son günlerinde onu bekliyorlardı. Göğsünde yenilmez bir güç vardı; bu güç sadece kendisi için değil, ailesi, toplum ve ülkesi içindi. O günler sürekli bir mücadeleydi. Günlük hayatın zorlu mücadelesi ona pes etmemeyi öğretti. Vücudu güç kaybetmeye başladığında bile durmadı. Kırık bacağının acısını görmezden geldi, sanki ailesini geçindirmek için bedeninde ve zihninde hiçbir engel yokmuş gibi. Bir gün ailesini bu keder ve yoksulluk karanlığından çıkaracağını ve bir gün annesinin yüzünde bir gülümseme yaratacağını hayal etti. Ancak hayat hikayesinin burada sona ereceğini bilmiyordu. Bu Babulmia dindar bir insandı. Her eserinde bir tür kutsallık vardı. Başkalarını asla yargılamaz, kendi mutluluğu için asla başkalarına zarar vermek istemezdi. Aldığı her karar dürüsttü. Dürüstlük hayatının ana düsturudur. Ailesi maddi sıkıntılar içindeyken bile, gelirinin bir kısmını düzenli olarak sosyal hizmetlere ve hayır işlerine harcardı. Dini duygu ve değerler üzerine kurulu bu münzevi yaşam, sadece ailesine değil, tüm topluma saygıyla bakmasını sağladı. Dini bağlılığı, dürüstlüğü ve insan sevgisi hayatının en güzel özellikleriydi. Harekete katıldığı gün, gözleri parlak bir arzuyla, bir hayalle parladı - insan haklarını elde etme, ülkeyi değiştirme hayali. Yolculuğunun sona ereceğini bilmiyordu. Göğsündeki yılmaz cesaretin son anda bedeninde paramparça olacağını bilmiyordu. Yaralı bedeninin, kırık bacaklarının ve göğsündeki dolu dolu hayallerinin bir daha asla geri gelmeyeceğini bilmiyordu. Gözleri onurlu gözlerdi, vatanına ve milletine olan sevgisiyle doluydu. Ama şehit olacağı an, ailesinin ve çocuklarının görünmez bir boşlukta kaybolacağını bilmiyordu. Annesi asla bilmeyecekti. Bir daha asla geri dönmeyecekti. Oysa onun hayali eşitlik, haklar ve

herkes için sevgiydi. Ama bir gün, bu hayalinin sonuçları sonsuz oldu: boşa harcanmış bir hayat. Kanı yere düştüğünde, göğsünde tek bir şarkı vardı: "Ülkem, halkım, sevdiklerim için." Ne kadar yoksulsa, hayalinin kapsamı o kadar büyüktü. O şehit bugün gözlerimizin önünde görünmez bir mesaj yedi - her mücadele, her hareket, eğer hakikat uğrunaysa, o zaman onun yürek acısı, ruhunu feda etmesi asla boşa gitmez. Yürek parçalayan çığlıkları, sessiz gözyaşları hâlâ her insanın kalbinde yankılanıyor, o bugün bize öğretti: Gerçek macera, gerçek aşk. Ekonomik Durum

Şehit Babulmiya, 2 Ekim 1978'de Salebarguna Bölgesi, Taltali Thana'nın Çoto Budi Köyü'nün Zakir Tabuk Para köyünde doğdu. Babası Muhammed Kanchan Ali Ömer Hima Beg, hayatta kalmanın tek umudunun çok çalışmak olduğu, tek ebeveynli yoksul bir aileydi. Babulmiya, sekiz kardeşin altıncısıydı ve omuzlarında bitmek bilmeyen hayat yükü, ailesinin kaderini değiştirme mücadelesi vardı. Kendi bölgesinde refah yoktu. Topraklarına söyleyecek hiçbir şeyleri yoktu. Babulmiya'nın babası uzun yaşamadı. Yalnız ve ezilen bir ailenin sorumluluğu Babulmiya'nın omuzlarına düştü. Derin bir yaşam krizi içinde, bir gün kendi kendine yetebileceğine karar verdi. Babulmiya, kendini hiç düşünmeden, küçük kardeşlerinin koruyucusu rolünü üstlenmeye başladı. Babasını kaybetmenin acısına katlandı ve her gün iki küçük kardeşi için fedakarlıklarda bulundu. O dönemde büyük kardeşler aileleriyle meşguldü.

Hayat mücadelesi korkunçtu ama Babulmiya asla geri adım atmadı. Tek geçim kaynağı kumculuktu. Bu işten elde ettiği gelir ailesinin onu geçindirmesini zorlaştırıyordu ama Babulmiya hayatta kalmak için çok çalıştı. Günlük hayatı zorlu bir mücadeleydi; bir tarafta kendi hayatı, diğer tarafta ailesi; küçük kardeşleri, kız kardeşinin iyi bir evliliği, üç çocuğu... her şey onun sorumluluğundaydı. Kendi hayatını asla küçümsemedi ama kimsenin acı çekmesine de izin vermedi. Babul'un mücadele günleri sonsuz bir acıydı; bir tarafta boş cepler, diğer tarafta sonsuz sorumluluğun yükü. Ancak her anı, her anı gülümseyerek, onları saygı ve sevgiyle koruyarak geçirdi. Kendi mutluluğu yerine, herkesin mutluluğunu kendi mutluluğu olarak gördü. Hiçbir zaman mutluluğu tatmamış olsa da, küçük kardeşlerinin ve ablalarının kahkahaları, çocuklarının parlak geleceği hayatındaki tek ilham kaynağıydı. Ölümünden sonra en büyük oğlu şu anda bir hazır giyim fabrikasında çalışıyor.

Olay Açıklaması

Bangladeş'teki Avami Birliği rejimi, aslında halkın haklarının, özgürlüklerinin ve insan haklarının ihlal edildiği çok sert bir gerçeklikti. Hükümet, devlet mekanizmasını yalnızca kendi iktidarını sürdürmek için kötüye kullanıyordu ve hükümetin eylemlerini her zaman kabul eden halk, temel haklarından sürekli olarak mahrum bırakılıyordu. Her şeyden önce, eğitim sistemi tamamen çökmüştü. Soru kağıtlarının sızdırılması, sınav ortamının bozulması ve öğrencilerin öğretmenler tarafından sömürülmesi - bunların hepsi hiç hayal bile edilemeyen şeylerdi. Yoni. 2023 SSC sınavında soru kağıtlarının sızdırılma şekli ve sınav sorularının internete sızdırılması, hükümetin eğitim sistemi üzerindeki kontrolünü kaybettiğinin kanıtı. En hayal kırıklığı yaratan şey ise Eğitim Bakanı ve üst düzey hükümet yetkililerinin bunu bilmek bile istememesi. Ülkenin gelecek nesli, sıkı çalışmalarının meyvelerini alamadan hayal kırıklığına uğramış bir şekilde evlerine döndü. Sağlık sisteminin durumu son derece kırılğan. Bir yanda hükümetin ilgisizliği, diğer yanda hastanelerin yolsuzluğu. 2021'deki Korona döneminde, ülkedeki hastaneler hastalarla doluyken, hükümet hastanelere gerçekten ihtiyaç duyulduğu zamanlarda bile yolsuzluğa karşı etkili bir adım atmadı. "Hastalar dövülüyor" - bu tür şikayetler defalarca duyuldu. Başkent Dakka şehir hastanesindeki her kabinin kirası yüz binlerce rupi, ancak sağlık personeli iyi ve hastalar yatak için ağlıyor. Bu arada, üniversitelerdeki öğrenci siyaseti bugün korkunç bir hal aldı. Chhatra Birliği ve Jubile Birliği liderleri, kendi kontrolleri altındaki yurt içi ve yurt dışı üniversitelerin yönetimini kontrol ediyordu. Dakka Üniversitesi Öğrenci Birliği'nin Ocak 2024'te öğrencilere yönelik gerçekleştirdiği saldırı türü korkunçtur. O dönemde bir öğrenci, yalnızca siyasi görüşü nedeniyle halkın önünde dövülmüştü. Yine üniversitenin ana kapısı önünde öğrencilere saldırı düzenlenmişti. Böylece

anarşi, yolsuzluk ve adaletsizlik devam ediyordu. Yönetimin sömürülmesi her geçen gün artıyordu. Halkın güvenliğini sağlamakla görevli polis, dönemin hükümetinin kölesi haline gelmiş ve halka karşı işlenen suçlara ortak olmuştu. Komik olan, hükümetin üst düzey mevkilerindeki kişilerin onlara karşı hiçbir işlem yapmamasıydı. Ülkede polis işkencesi ve yargısız infaz olayları artık sıradan bir olay haline gelmişti. 2023'te Narsingdi'de masum bir kişi polis tarafından tutuklanarak yargısız infaz edilmiş, ardından hükümet medyayla birlikte bunu örtbas etmişti. 2023'te Kuştia'da polisin masum bir gazeteciyi kaçırmasıyla en büyük olay yaşandı. Bu gazeteci, hükümetin hoşlanmadığı bir şey yazdığı için sosyal medyada kampanya yürütüyor. Yargılanıyor ve insanlık dışı işkenceye uğruyor. Bu olay, otoriter olmakla kalmayıp aynı zamanda halkın sesini bastırmaya da hazır olan hükümet rejiminin ne kadar kanlı canlı olduğunu gözler önüne seriyor. Bu şekilde, ülkemizin insanları temel haklarını birer birer kaybediyor. Hükümet, halkın direnişini her an bastırmak ve istismar etmek için gücünü kullanıyor. Ya siyasi liderleri seçici bir şekilde ortadan kaldırıyor ya da onlara karşı harekete geçiyor.

Asılsız suçlamalarla ülkeden kaçmak zorunda kaldılar. Birçok muhalefet lideri gözlerinin önünde asılsız suçlamalarla mahkûm edildi ve hükümet onlara karşı korkunç yalanlar uydurdu. Muhalefet liderleri alenen aşağılandı, muhalif aktivistler polis tarafından vurularak öldürüldü ve basın özgürlüğü ellerinden alındı; bunlar neredeyse günlük olaylardı. Gazeteciler asılsız suçlamalarla yargılanıyor ve bilgi yayınladıkları için cezalandırılıyordu; bu, hükümetin günlük rutiniydi. Ülkemizde hukuk ve adaletin hiçbir değeri yoktu; hükümetin sömürüsü ve baskısı tek siyasetti.

Mart 2018'de Bangladeş'te başlayan kota hareketi, ülkenin öğrenci topluluğunun tarihi bir mücadelesiydi. Öğrenciler, kamu işlerindeki kota sistemini reform etmek için sokaklara döküldüler. O dönemde Bangladeş'teki kamu işlerinin %56'sı kotaya dayalıydı. Bunların yüzde 30'u özgürlük savaşçıların çocukları ve torunları, yüzde 10'u kadınlar, yüzde 10'u geri kalmış bölgelerden gelenler, yüzde 5'i etnik azınlıklar ve yüzde 1'i de fiziksel engelliler için ayrılmıştı. Öğrenciler, kotaların yeniden düzenlenmesini, yalnızca liyakate dayalı işe alım yapılmasını ve devlet işlerinde herkes için tek tip bir yaş sınırı getirilmesini talep ettiler.

Şeyh Hasina, 21 Mart 2018'de hükümetin kota sistemini sürdürme kararını açıkladı ve bu, ülkedeki çeşitli üniversitelerde öğrenciler arasında yoğun protestolara yol açtı. Kısa süre sonra, protestolar Nisan 2018'de ülke geneline yayıldı. Binlerce öğrenci harekete katılarak dersleri boykot etti, yürüyüşler düzenledi ve otoyolları kapattı. Ajitatorler, hükümetin dikkatini taleplerine çekmek ve toplum için adalet talep etmek istediler. Hükümet, hareketi bastırmak için polis ve kolluk kuvvetlerini görevlendirdi. Sonuç olarak, Nisan ayının ikinci haftasında başkent Dakka'daki Şahbağ More'da polis ve öğrenciler arasında şiddetli çatışmalar çıktı. En az 75 kişi yaralandı. Polisin öğrencilere yönelik baskısı ölümcül bir savaş alanına dönüştü. Şahbağ More ve diğer bölgeler, öğrencilerin ceza yerine adalet talep ettiği savaş alanlarına dönüştü. Bu durumda, dönemin Başbakanı Şeyh Hasina, 11 Nisan 2018'de kota sistemi hakkında sürpriz bir açıklama yaptı. Hasina, "Kota sistemi tamamen kaldırılıyor ve istihdam alanında liyakate dayalı bir işe alım sistemine geçilmesi kararı alındı" dedi. Bu açıklama, kota ajitatorleri için büyük bir başarı olarak kabul ediliyor ve bu hareket, ülke tarihinde öğrencilerin mücadelesi için bir turnusol kağıdı niteliğinde.

Ancak 5 Haziran 2024'ten itibaren Bangladeş'te kota reformu talep eden yeni bir hareket başladı. Bu hareket, Yüksek Mahkeme kararıyla ilgili olarak özgürlük savaşçıların aileleri tarafından atılan önemli bir adım bağlamında oluştu. Yüksek Mahkeme, devlet dairelerinde, özerk ve yarı özerk kurumlarda ve çeşitli şirketlerde doğrudan işe alım alanında (9. sınıftan 13. sınıfa kadar) özgürlük savaşçısı kotasının kaldırılmasıyla ilgili bir karar verdi. Bu karar resmen yasadışı ilan edildi. Bu kararın ardından, özgürlük

savaşçısı aileleri ve öğrenciler öfkeleni ve kota reformu talep ederek sokaklara çıktılar. Bu karara tepki olarak altı üniversitedeki öğrenciler protesto başlattı. Dakka'da öğrenciler, Rajdho'daki Dakka Üniversitesi merkez kütüphanesi önünde bir protesto mitingi düzenlediler. Daha sonra, Şehit Minar'da kısa bir miting de düzenlediler. Bu mitingde ana talepleri kota sisteminin reformu ve özgürlük savaşçısı kotasının kaldırılması kararının yeniden gözden geçirilmesi idi. Bu hareket özellikle önemli hale geldi, çünkü bu sayede yeni nesil öğrenciler bir kez daha adil hakları ve toplumda eşitliğin sağlanması için seslerini yükselttiler. Bu hareket aracılığıyla devlete olan taleplerini netleştirmek ve hükümetin dikkatini özgürlük savaşçısı kotasını kaldırma yönündeki bir sonraki adımlara çekmek istiyorlar. Temmuz 2024 hareketi, Bangladeş tarihinde sonsuza dek hatırlanacak kanlı ve acı dolu bir dönemdi. O dönemde, ajitatörlerin her anı eşi benzeri görülmemiş bir acı ve mücadelenin resmiydi. Bu hareketin her günü, ülkedeki her ailenin ve her bireyin yüreğinde derin izler bırakan acı dolu bir anı gibidir.

2 Temmuz 2024

Hareket genel bir çağrıyla başladı. Öğrenciler, kamu görevlerinde kota reformu talep etmek için sokaklara çıktılar. Protestolar ve barışçıl gösteriler sırasında ilk başta büyük bir huzursuzluk yaşanmadı, ancak hükümet yetkilileri ve kolluk kuvvetleri konuyu ciddiye almaya başladı.

5 Temmuz 2024

Bu gün, protestoculara ilk polis saldırısı gerçekleşti ve durum kızıştı. Sokaklardaki öğrencilerin çığlıkları, gürültüleri ve protestoları arasında polis güçleri harekete geçti. Hiçbir şey anlaşılmadan, yirmiden fazla öğrenci yaralandı. Sokaklar kurşun ve coplarla kana bulandı ve şehrin her köşesi yas içindeydi.

10 Temmuz 2024

Hareket yoğunlaştı. Dakka'nın çeşitli bölgelerinde, özellikle Shahbagh, Bailey Road ve Motijheel bölgelerinde polis protestoculara saldırdı. Onlara karşı daha fazla şiddet uygulandı; copla ateş açıldı, hatta araçlara zarar verildi. Çoğunluğu genç ve yetişkin olan öğrenciler, hakları için seslerini yükseltmek adına hayatlarını riske atarak sokaklarda durdular. Annenin göğsünden fışkıran gözyaşları, babanın boş bakışları, kardeşin kederi; bunlar hareketin her acı anının görüntüleri idi.

16 Temmuz 2024

Hareketin yoğunluğu bugün görülüyor. Rangpur'daki Begum Rokeya Üniversitesi öğrencisi Abu Sayeed polis tarafından vurularak öldürüldü. Sadece Rangpur Bardhaman'daki ölümü, ülke genelinde yoğun protestolara yol açtı. Ebu Seyyid'in öldürüldüğü haberi medyada yayıldıkça, ülkenin farklı bölgelerindeki ajitatörler giderek artan sayılarda sokaklara döküldü. Öğrenciler mitingler ve protestolar düzenledi ve talepleri, hükümet üzerinde 'kota reformları' uygulaması için baskı oluşturdu.

20 Temmuz 2024

Dakka'da çatışmalar şiddetleniyor. Dakka'nın dört bir yanında, üniversite öğrencileri talepleri için sokaklarda protesto gösterileri düzenliyor. Hükümete karşı öfke ve hoşnutsuzluk artıyor. Polis, öğrencilere karşı bir kez daha aşırı güç kullanıyor. Coplar, kurşunlar, göz yaşartıcı gaz. Sokaklarda kan akıyordu, insanlar üzgün, kederli ve öfkeliydi. O gün, şehirler görünmez bir boşlukla kaplanmış gibiydi, sadece ölüm vardı, Ağlamanın ve çaresizliğin sessiz sesi. 18 Temmuz'da şehit Babulmia Savar'a doğru evinden ayrıldı. Ancak protesto sırasında polis tarafından vuruldu. Daha sonra protestocular onu kurtarıp hastaneye götürdüler. Bundan birkaç gün önce, Bali'de bir komodin olarak çalışırken bacağından yaralanmış ve felç olmuştu. Vurulduktan sonra fiziksel durumu hızla kötüleşti. Böylece, Dakka Tıp Fakültesi Hastanesi'nde tedavi gördükten 1 ay 3 gün sonra, 23 Ağustos'ta hayatını kaybetti. Ancak ölümü mücadelesinin sonu değildi. Daha ziyade hayatı, sonra da özdenetim tavrı, Dürüst ve kutsal hayatı bugün bile bize ders olmalı. Babulmia sadece dindar bir insan değildi, her şeyini başkaları için veren, hayatını topluma hizmete adanmış bir insandı. Taltali köyü mezarlığına defnedilmiştir.

Yakın akrabalarının şehid hakkındaki düşünceleri:

Şehidin eşi: "Başka kimsem yok baba. O bir banyan ağacı gibiydi. Kötülük yapmazdı. Aile babasıydı. İnsanlara iyilik dışında hiçbir kötülük yapmazdı."

Şehidin büyük oğlu: "Babam ölene kadar dünyanın zorluklarını anlamadı. Bana hayatım boyunca idealler öğretti. Bugün, sadece babam değil, dünyanın da bana baskı yaptığını hissediyorum."

Şehidin kızı: "Babam kadın değil. Kimse babamı elimden alamaz. Kimse beni benden alamaz."

Şehidin küçük kız kardeşi: "Ağabeyim sade, dindar bir adamdı. Kötü işlere karışmazdı. İyi bir adamdı."

Komşu: "İnsanları severdi. Fakirdi ama gözleri kapalı ve güvenerek işini halledebilirdi."

Şehit Bilgilerine Genel Bakış

Adı: Şehit Babulmia

Doğum Tarihi: 10.02.1978

Meslek: Kum Kaldırma İşçisi

Aylık Gelir: 15.000 Taka

Daimi Adres: İlçe: Barguna, Thana: Taltoli, Birlik: Chhotobogi, Köy: Zakirtabuk

Mevcut Adres: İlçe: Barguna, Thana: Taltoli, Birlik: Chhotobogi, Köy: Zakirtabuk

Baba Adı: Md. Kanchan Ali

Meslek: Merhum

Anne Adı: Rahima Begum

Meslek: Merhum

Aile Üyesi Sayısı: 3 (Eşi: Razia Begum (34)/Ev Hanımı, Oğlu: Md. Hasan/Giyim İşçisi (19); Kızı: Mosha: Tamanna (14)/8. Sınıf)

Saldırı Yeri: Savar

Saldırgan: Polis

Yaralanma tarihi: 18 Temmuz

Ölüm tarihi: 23 Ağustos, Dakka Tıp Fakültesi

Mezarlık: Taltali

Kuran-ı Kerim Ayeti

Allah yolunda öldürülenleri ölü sanmayın. Bilakis onlar Rableri katında diridirler ve rızıklandırılırlar. (Âl-i İmrân 3:169)

Hadis-i Şerif

Kim Allah'tan samimiyetle şehitlik dilerse Allah ona şehitlerin makamını nasip eder. (Sahih Muslim 1888)

Dua sayısı: 0

Şehit Anı Fotoğraf Galerisi

